

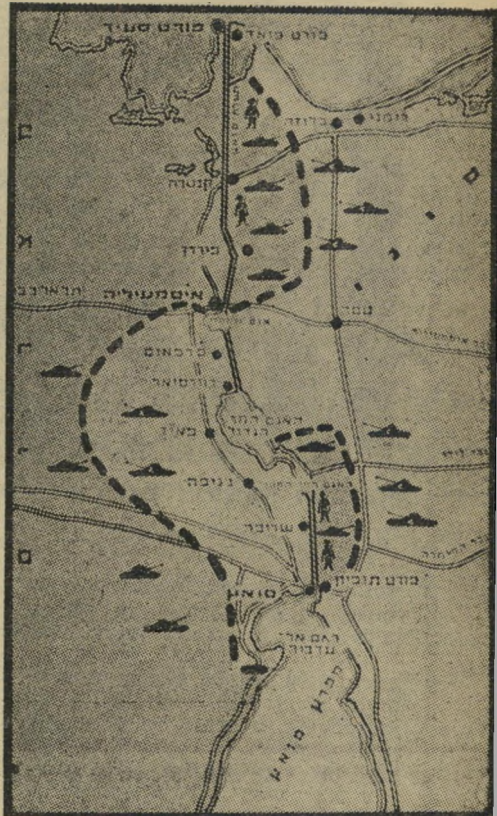
(המשך מעמוד 8)

הוא עזר בעד הצבא המצרי המנצח, והפי סיק את האש?
תמיחה זו גשמה לא רק במצרים, אלא בכל ארצות-ערב. אחרי סרוץ המלחמה חרקה יוקרת אל-סאדאת שחקים. הוא הוכיח את עצמו כמנהיג בעל-החלטה, שהצליח במקום שגמאל עבד-אל-נאצר הגר דול נקשל. הפסקת-האש סיכנה מעמד זה. זה היה המור בשלש-צמח. אך נ"י תוק הארמיה השלישית אחרי הפסקת-האש היה כגדר שואה לי-סאדאת.

הוא נראה עתה לא רק כאיש שי הפסיק את חקרב בטרם עת. אלא גם כאדם שנפל כפת. האויב הישראלי נחל ניצחון גדול אחרי הפסקת-האש, ותוך ניצול התמימות המצרית.

אינו ספר הניתוק לעובדת-קבע והארמיה השלישית היתה צריכה להיכנע מפאת הצמא והרעב, הית הדבר ממוטט את מישטרו של אני וואך אל-סאדאת.

לכן התחילו הדברים להתגלגל באופן דרמטי, ובמהירות מסחררת. סאדאת ומוסקבה החליטו לשגר צבא סובייטי למצרים כדי להציל את הארמיה השלישית — או לפחות לאיים בשי-גורו. להכשרת הרגע, תבע אל-סאדאת

לשלוח צבא אמריקאי-סובייטי לפיקוח על הפסקת-האש. הכוחות הסובייטיים הועמדו במצב הכן. הנציגים הראשונים, לעריכת הסידורים הי-דושים במקום, כבר הגיעו לקאהיר. כתגובה על כך, זימשן חרתעה, הועמדו הכוחות האמריקאים במ-צב הכן.

האולם'אמום השני

עניינים התנהלו בשני מישורים. במועצת-הביטחון נתקבלה החלטה אחרי החלטה. תחילה הוחלט לצוות על הצדדיה לסגת לקווים שבהם עמדו עם בניית הפסקת-האש לתוקפה.

החלטה זו היתה הסרת-משמשי עות, מכיוון שאיש לא קבע באופן מוסכם מה היו הקווים האלה.

מהאירועי הקלעים התנהל משא-ומתן קדחתני בין מוסקבה וושינגטון, שהגיע להתבטאויות חריפות ביותר. למעשה הגי-שו הרוסים אולטימטום שני, חריף יותר מהראשון. הם דרשו שצה"ל יפנה את חי-ציר סואץ-קאהיר, ויפתח את הדרך לאס-פקת הארמיה השלישית. ישראל לא היתה מוכנה לכך, כי פירוש הדבר היה שבי-שבועות הקרובים תוכל מצרים לחמש ולתגבר את הארמיה. זה היה מגביר את הסכנה שבמיקרה של חידוש האש תוכל הארמיה השלישית המתוגברת לכתר את הכוח הישראלי שמעמק לתעלה. עלידי-ניתוק צוואר-הבקבוק ממורה לתעלה. האמריקאים הציעו שחדרך תי-

פתח לאספקת מזון, מים ורפואות, אך לא למישלוח נשק, תחמושת ו-תגבורת. כלומר: הפיכת כל האר-מיה השלישית למעין הרצופים חדש, כשמסקיפיה-האוי"ם מפקחים על השיירות.

מועצת-הביטחון התכנסה מחדש, ותח-ליטה על מישלוח חיל-החרים של האר-מיה נוסף על המשקטים. בשעה שבכנסת-י-ירושלים נערכה תיגרת-ידיים, הגיעו חי-דברים כימעט לאותו מצב גם במועצת-הביטחון. בין הסובייטים שדרשו החלטה מהירה ובין חסינים שרצו לעכבה. תחת לחץ העימות, נכנסה גם מזכירות האו"ם להילוך גבוה, ותוך שעות הגיעו תמשקי-סיום ותכוחות הראשונים של חיל-האוי"ם למצרים.

הלחץ על הצדדים

ב כך נפתרה, למי שעה, הבעיה הבערת שעל חקרקע. אולם הבעיות העיקריות לא נפתרו. שני הצבאות נשארו במצב שי-אינו נסבל לתקופה ארוכה. בניגוד לקווים שלאחר מילחמת ששת-הימים, שהיו קצרים ונוחים יחי-סיה, הקווים הנוכחיים הם קשים ביותר, כשכך צבא מאיים על ה-עורף של יריכו.

מבחינה מסויימת, מצב זה נוח לאמרי-קאים ולסובייטים. הם מקווים שעצם אי-הנוחיות של הקווים תכתוב לשני הצדדים עמדה פשרנית לגבי המו"מ להסדר-קבע. בקווים אלה, לא תוכל ישראל לשחרר את צבאה. היא תצטרך להחזיק בכור-ננות מתמדה, והדבר יטיל עומס כבד על כלכלתה. האמריקאים מקווים שיחד עם לקחי המלחמה עצמה, ישכנע הדבר את ממשלת ישראל להיכנס למשא-ומתן מזורז, ולהסכים להחזרת השטחים המתור-קים תמורת שלום-קבע.

הסובייטים מקווים שמצבו של אל-סא-דאת יהיה דומה. אחרי שהסכים להפסקת-אש מבלי להשיג את הניצחון, יהיה עלי-להוכיח לעם המצרי ולעולם הערבי שהפי-סקת-האש היתה כדאית. הוא יצטרך להשיג במהרה חי-שגים פוליטיים, שיצדיקו בדיעבד גם את המילחמה וגם את הפסקת-האש. הישגים כאלה אפשריים רק כדרך של פשרה. יתר על כן: שני הצדדים זקוקים עתה לעזרה מאסיבית בנוש ובכסף — ותדבר מהווה מכשיר עצום בידי המעצמות. על סמך הנחות אלה אמר הנשיא ניקסון, שסיכויי השלום במיורח. התוכן טובים עתה יותר מאשר בעשרים השנים האחר-רונות.

הסכם או תחתי

עימות הבינדאומי חלף, אבל הוא השאיר אחריו תוצאות מרחיקות-לכת. ככל שהסיכסוך הישראלי-ערבי נעשה יותר גלובאלי, הוא נשמט מידו ישראל והערבים.

ברגע שהאמריקאים והסובייטים נוכחו לדעת כי סכנת העימות הגלובאלי אינה חלום-בלהות, אלא אפשרות מעשית חצי-לולה להתרגש לפתע, הם הבינו שהשגת ההסדר הוא עניין השייך להם.

יתכן שזאת תהיה אחת התוצרי-אית העיקריות של מילחמת-יום כי-הכיפורים: החלטה אמריקאית-סובייטית לכפות פות-סוף הסדר, שימנע את הישגותו של משכר עוזמי הרח-שואת.

הפקעת הסיכסוך מידי הצדדים הישי-רים, ונטילת היוזמה בידי מוסקבה וושינגי-טון, כבר הפכו עובדה. כפיית הפסקת-האש מבלי לשאול את ישראל מראש, ועל פי נוסח שהוכנה לישראל בדיעבד, היא את לבאות.

כמשך שש שנים היה נראה כי-אינו נוצר בין ישראל וארצות-הברית מצב של "הזנב מתכשש כי-בלב". מצב זה חלף עתה.

השבוע נכנסו שתי המעצמות הגדולות, בשתי רגליהן, לתוך זירת המלחמה. מגוי-וגמור עימן להישאר בה, עד שיושג הס-דר-שלום שימנע חידוש המלחמה לזמן רב. בפני ממשלות ישראל ומצריים עומדת עתה ברירה פשוטה: תכתוב אמריקאי-סובייטי — או הסכמה ישירה בין הצד-דים הלוחמים. אין ספק שהאפשרות השניה עדיפה לאין שיעור. אבל לאור קור-פי המנהיגים בשני הצדדים, אולי-בה עתה האפשרות הראשונה חרי-בה יותר.

דורון קדוש הוא דוגמן לשעבר אשר לא גוייס ונשאר מאחור. בימים אלה הוא עובד שעות נוספות כמלצר ב"דאגסטור". זה בשביל שחיילים יוכלו לבוא לאכול ולשתות אפילו בשעות המאוחרות של הלילה.

יום שוקה עבר על חזית דיונגוף

משונה, שום דבר לא השתנה כאן? לילי שרון יצאה בצעדים מהירים מ"ססא הקאמר", בידה תיק גילון חדש של בוטיק מריה בג'ינס וחולצת-טריקו. כחור-לים, היא מיהרה לפגוש את אריק, שחור-מהחיות. הוא נמצא עכשיו בישיבה כי-מטכ"ל, וקבענו להיפגש בעוד חצי שעה. במלחמה ישבתי בבית, כשהרבה מגשות הקצינים יושבות אצלי, ופשוט השתדלנו לשמור על מוראל גבוה. היא באמת נראתה ממהרת ומי יען לעכב אותה כי-שמש הצהריים של דיונגוף? מזל חנו ומישלין טבן, הן צמד קלאסי של הנוף. בימים החמים של המלחמה, הן הציגו את גירותן החטובה בנמל-התי-עושה לוד, שם עבדו בהתנדבות. מספרת

הן ממשיות לעבור בחזית דיונגוף, כי-צמדים או בשלשות, מיצעד אלמוגי מר-שים. הצבעים הססגוניים מתחילים בפי-גים בובתיים, ומסתוימים בשדות-פרחים מודפס על חצאיות ארוכות. האסתטיקה הנשית זוהרת בהן כמו אתמול-שלשום, ולפני יותר מתודש. שלוש נשים אלגנטיות משכו את תשו"י מת הלב והעין, צעדים ספורים לקראתן גילו את חנה אהרוני ועודדה כרובי, חנה אהרוני שמחה לספר כי הגיעה לפני שבוי-עיים מארצות-הברית, מגיש באמצע חווה הופעות, "באתי עם המטוס הראשון שהס"כים לקחת אותי ואת בעלי מרמת-הגולן, וחת-לסנו לחעיף מבט על תלאיבי. גורא